

Draga braćo i sestre, blagoslovljena vam nedjelja!

Evandjelje ove druge nedjelje došašća naviješta nam dolazak Kraljevstva Božjega (usp. Mt 3,1-12). Prije Isusa se pojavljuje njegov Preteča, Ivan Krstitelj. On je propovijedao u pustinji Judeje govoreći: »Obratite se jer približilo se kraljevstvo nebesko!« (Mt 3,1).

U molitvi „Očenaša” svakoga dana molimo: „Dodi kraljevstvo tvoje”. Sam nas je Isus tome naučio. Tim zazivom upravljamo se prema onome novome koje nam Bog pripravlja. Priznajemo da tijek povijesti nije unaprijed određen od moćnika ovoga svijeta. Svoje misli i djelovanje stavljamo u službu Boga koji dolazi kraljevati ne da bi nas pokorio, nego da bi nas oslobodio. To je „evandjelje” – doista radosna vijest koja nas pokreće i uključuje.

Ton Ivanova navještaja svakako je strog, ali narod ga sluša jer u njegovim riječima prepoznaje Božji poziv da se ne poigravamo životom te da iskoristimo sadašnji trenutak kako bismo se pripravili za susret s Onim koji sudi prema djelima i nakanama srca, a ne prema vanjštini.

Sam će Ivan biti iznenađen načinom na koji će se Kraljevstvo Božje očitovati u Isusu Kristu – u krotosti i milosrđu. Prorok Izaija uspoređuje ga s mladicom: slikom koja ne govori o sili ni razaranju, nego o rođenju i novosti. Na mladici koja niče iz naizgled mrtvog panja započinje djelovati Duh Sveti sa svojim darovima (usp. Iz 11,1-10). Svatko se od nas može prisjetiti sličnog iznenađenja koje ga je u životu zateklo.

To je iskustvo koje je Crkva živjela s Drugim vatikanskim koncilom, koji je upravo prije šezdeset godina završio: iskustvo koje se obnavlja kad zajedno koračamo prema Kraljevstvu Božjem, svi usmjereni na to da ga prihvatimo i služimo mu. Tada ne samo da izrastaju stvarnosti koje su se činile slabima ili nevažnima, nego se ostvaruje i ono što bi se ljudski gledano smatralo nemogućim. Prorok to izražava slikama “Vuk će prebivati s jagnjetom, ris ležati s kozličem, tele i lavić zajedno će pasti, a djetesce njih će vodit”.(Izaija 11,6) Sestre i braćo, kako je svijetu potrebna ova nada! Ništa nije nemoguće Bogu. Pripravimo se za njegovo Kraljevstvo, otvorimo mu prostor. Onaj „najmanji”, Isus iz Nazareta, vodit će nas! On koji se stavio u naše ruke – od noći svoga rođenja pa do tamnoga sata smrti na križu – blista nad našom poviješću poput Sunca koje izlazi. Novi je dan započeo: probudimo se i hodimo u njegovoj svjetlosti!

To je duhovnost došašća: tako svijetla, a tako konkretna. Svjetlosni ukrasi na ulicama neka nas podsjetu da svatko od nas može biti mala svjetlost, ako u svoje srce primi Isusa – mladicu novoga svijeta. Učimo to od Marije, naše Majke, žene pouzdane iščekivane nade.